NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
YVES BOT
prednesené 23. februára 2010[1]

1. Cieľom týchto vecí je opätovne posúdiť súlad právnej úpravy členského štátu v záležitosti peňažných hier, v danom prípade hier ponúkaných prostredníctvom internetu, s právom Spoločenstva.

2. Veci sa týkajú ustanovení švédskej právnej úpravy o stávkach, ktorá v rámci režimu výlučných práv zakazuje a trestnoprávne trestá vo Švédsku propagáciu lotérií organizovaných mimo tohto členského štátu. Začali sa ako trestné stíhania proti dvom osobám zodpovedným za vydávanie dvoch švédskych novín z dôvodu reklamy, ktorá sa objavila v ich novinách na stávky ponúkané prostredníctvom internetu viacerými spoločnosťami na peňažné hry usadenými v iných členských štátoch.

3. Vnútroštátny súd sa pýta na súlad textov, ktoré odôvodňujú tieto stíhania a konkrétne ustanovení, ktoré stanovujú tresty uplatniteľné na propagáciu hier organizovaných mimo tohto členského štátu vo Švédsku, so slobodným poskytovaním služieb a slobodou usadiť sa. Kladie Súdnemu dvoru päť prejudiciálnych otázok, ktoré pokrývajú nasledovné dva okruhy problémov.

4. Po prvé, môže byť švédska právna úprava, ktorá podrobuje peňažné hry režimu výlučných práv s cieľom boja proti trestnej činnosti a ochrany spotrebiteľa považovaná za primeranú pre tieto ciele vzhľadom na to, že jej cieľom je tiež financovanie sociálnych činností, keďže zisky získané poskytovateľmi povolených hier plynú sčasti štátu a keďže marketing hier povolenými poskytovateľmi nie je predmetom žiadneho obmedzenia zo strany príslušných orgánov? Okrem toho, bráni skutočnosť, že spoločnosť prevádzkujúca hry prostredníctvom internetu má v členskom štáte, v ktorom je usadená licenciu na výkon svojich činností v uvedenom členskom štáte tomu, aby iný členský štát zakázal propagáciu on-line hry tejto spoločnosti na svojom území?

5. Po druhé, je predmetná právna úprava v súlade s právom Spoločenstva, keďže trestnými sankciami trestá propagáciu lotérií organizovaných v iných členských štátoch a nie

1 — Jazyk prednesu: francúzština.

reklamu na lotérie organizované vo Švédsku bez licencie?

6. Na základe návrhov na začatie prejudiciálneho konania Súdny dvor vyhlásil rozsudok z 8. septembra 2009, Liga Portuguesa de Futebol Profissional a Bwin International [2]. V tomto rozsudku Súdny dvor v zásade uviedol, že z dôvodu osobitných nebezpečenstiev predstavovaných peňažnými hrami ponúkanými prostredníctvom internetu môže členský štát, ktorý sa rozhodol vyhradiť výlučné právo na prevádzkovanie takých hier prevádzkovateľovi vykonávajúcemu svoju činnosť pod úzkou kontrolou verejných orgánov s cieľom chrániť spotrebiteľov proti nebezpečenstvám podvodu a trestnej činnosti v súlade s právom zakázať iným prevádzkovateľom usadeným v iných členských štátoch, v ktorých legálne poskytujú analogické služby poskytovať svoje hry prostredníctvom internetu osobám s bydliskom na jeho území.

7. V týchto návrhoch uvediem, že odpoveď na otázky vnútroštátneho súdu pokiaľ ide o primeranosť právnej úpravy členského štátu, ktorá zakazuje propagovať hry prostredníctvom internetu ponúkané spoločnosťami usadenými v iných členských štátoch môže byť vyvodená z už citovaného rozsudku Liga Portuguesa de Futebol Profissional a Bwin International. Súdnemu dvoru navrhnem, aby rozhodol, že právo Spoločenstva, v danom prípade článok 49 ES, takej právnej úprave nebráni, keďže jej cieľom a účinkom je ochrana spotrebiteľov proti nebezpečenstvám podvodu a trestnej činnosti v súvislosti s hrami na internete.

8. Následne uvediem, v odpovedi na druhý okruh problémov, že opatrenia prijaté s cieľom zaručenia účinného uplatňovania takej právnej úpravy nesmú byť diskriminačné. Vyvodím z toho, že článok 49 ES bráni právnej úprave členského štátu, ktorá trestnou sankciou trestá propagáciu hier na internete organizovaných spoločnosťou usadenou v inom členskom štáte a nie reklamu na také hry organizované bez licencie na vlastnom území.

I — Právny rámec

9. Zákon o lotériách a iných podobných hrách (lotterilagen) [3] v zásade upravuje všetky formy peňažných hier organizovaných pre verejnosť vo Švédsku, ako sú stávky, loto, bingo, hracie automaty a ruleta.

10. Ciele švédskej politiky v oblasti hier boli zhrnuté v predkladacej správe k lotterilagen takto:

2 — C-42/07, Zb. s. I-7633.

3 — SFS 1994, č. 1000, ďalej len „lotterilagen“.

„Hlavným cieľom politiky v oblasti lotérií je mať aj v budúcnosti zdravý a bezpečný trh s lotériami, v ktorom ochrana sociálnych záujmov a žiadosti o hranie podliehajú kontrole. Zisky z hier by mali byť chránené a dôsledne uchovávané na ciele, ktoré sú vo verejnom záujme alebo sociálne prospešné, to znamená pre združenia, jazdecký šport a štát. Zameriavať by sa malo na uprednostňovanie zreteľov sociálnej ochrany, pri ponuke rôznych možností hrania a so zreteľom na riziko podvodu a protizákonného hrania."

A — *Požiadavka licencie na organizovanie peňažných hier*

13. Článok 9 lotterilagen uvádza, že na organizovanie peňažných hier vo Švédsku sa v zásade vyžaduje licencia.

14. Na základe článku 15 lotterilagen môže byť licencia udelená švédskym neziskovým právnickým osobám, v ktorých stanovách je ako hlavný cieľ uvedené plnenie sociálne prospešných cieľov na švédskom území a ktoré vykonávajú činnosti, ktoré napĺňajú najmä tento cieľ. Na základe článku 45 lotterilagen môže švédska vláda tiež udeliť osobitné licencie na organizovanie peňažných hier v iných prípadoch ako sú prípady zmieňované lotterilagen.

11. Cieľom lotterilagen je teda podľa vnútroštátneho súdu bojovať proti trestnej činnosti rovnako ako aj proti škodám v sociálnej a hospodárskej oblasti, chrániť záujmy spotrebiteľov a použiť zisky z lotérií na ciele všeobecného záujmu alebo verejnoprospešné ciele.

15. V súlade so zásadou, podľa ktorej trh peňažných hier musí byť vyhradený pre verejnoprospešné ciele alebo ciele všeobecného záujmu je švédsky trh rozdelený medzi, na jednej strane, neziskové združenia pôsobiace na švédskom území na verejnoprospešné ciele, ktorým boli udelené licencie na základe článku 15 lotterilagen a, na druhej strane, dvoch prevádzkovateľov s majetkovou účasťou štátu alebo ním väčšinovo kontrolovaných, konkrétne štátom vlastnenú stávkovú spoločnosť AB Svenska Spel a čiastočne štátom vlastnenú spoločnosť AB Trav och Galopp, kontrolovanú štátom a organizáciami jazdeckého

12. Ustanovenia lotterilagen, ktoré sú pre túto vec relevantné sa týkajú, na jednej strane, požiadavky licencie na organizovanie peňažných hier a, na druhej strane, zákazu propagácie takých hier.

športu, ktoré majú osobitné licencie udelené na základe článku 45 lotterilagen.

16. Švédska vláda predniesla nasledovné doplnkové informácie.

17. Čo sa týka športových stávok a pokru hraného prostredníctvom internetu, tieto možno organizovať iba s osobitnou licenciou udelenou na základe článku 45 lotterilagen. Iba spoločnosti AB Svenska Spel a AB Trav och Galopp teda mohli byť oprávnené organizovať tento typ hier. V čase skutkových okolností, ktoré boli pôvodcom sporu vo veci samej nebola udelená žiadna licencia pre pokrové hry na internete. Až v mesiaci november 2005 bola spoločnosti AB Svenska Spel udelená taká licencia na obdobie dvoch rokov.

18. Medzi podmienkami uplatniteľnými na licenciu sa objavujú požiadavky vzťahujúce sa na prevzatú spoločenskú zodpovednosť, na ochranu spotrebiteľov, najmä neplnoletých, a na obmedzenia vyplácaných výhier za účelom boja proti závislosti od hry a zabránenia trestnej činnosti. Licencie okrem toho prevádzkovateľom ukladajú obmedzenia pokiaľ ide o opatrenia marketingu ich hier.

19. Na základe článku 48 lotterilagen vykonáva verejný orgán, Lotteriinspektionen (Inšpekcia lotérií a hazardných hier) centralizovanú kontrolu dodržiavania lotterilagen. Navyše bola Lotteriinspektionen na základe lotterilagen splnomocnená vypracovať právne predpisy vzťahujúce sa na kontrolu a na herné plány nevyhnutné pre rozličné hry. Vykonáva tiež dozor nad činnosťou AB Svenska Spel a vykonáva inšpekcie a priebežné kontroly.

20. Štát okrem toho vykonáva kontrolu nad AB Svenska Spel v jeho pozícii akcionára tým, že mu udeľuje usmernenia. Na základe týchto usmernení musí mať táto spoločnosť zodpovedný prístup pri marketingu svojich hier, z čoho tiež vyplýva spoločenské poslanie, s tým cieľom, aby nebol marketing príliš agresívny.

21. Na základe kapitoly 16 článku 14 trestného zákona (brottsbalken) [4] predstavuje organizovanie peňažných hier bez licencie vo Švédsku trestný čin nepovoleného organizovania hier. Za tento trestný čin sa udelí peňažný trest alebo trest odňatia slobody až do dvoch rokov. Ak je porušenie zákona považované za závažné, udelí sa za tento trestný čin závažného nepovoleného organizovania hier na základe kapitoly 16 ods. 14a brottsbalken trest odňatia slobody v trvaní šiestich mesiacov až štyroch rokov.

4 — Ďalej len „brottsbalken“.

22. Okrem toho sa na základe článku 54 ods. 1 lotterilagen tomu, kto úmyselne alebo z hrubej nedbanlivosti organizuje nezákonné peňažné hry alebo nezákonne prechováva určitý typy hracích automatov uloží peňažný trest alebo trest odňatia slobody v trvaní až šiestich mesiacov.

23. Keďže lotterilagen sa uplatňuje iba na švédskom území, zákaz organizovať peňažné hry bez licencie sa neuplatňuje na hry organizované v cudzine. Tento zákaz sa neuplatňuje ani na hry ponúkané prostredníctvom internetu švédskym spotrebiteľom z iného členského štátu a lotterilagen nezakazuje švédskym hráčom zúčastňovať sa na zahraničných peňažných hrách. Rovnako licencia udelená na základe lotterilagen poskytuje jej držiteľovi právo ponúkať hracie služby výlučne v oblasti územnej pôsobnosti lotterilagen, teda na švédskom území.

B — *Zákaz propagácie peňažných hier*

24. Článok 38 ods. 1 bod 1 lotterilagen zakazuje propagáciu, bez osobitného povolenia a na účely zisku, obchodnou alebo inou činnosťou, účasti na peňažných hrách organizovaných na švédskom území bez licencie alebo na peňažných hrách organizovaných mimo Švédska.

25. Článok 54 ods. 2 lotterilagen stanovuje, že osobe, ktorá v rámci obchodnej alebo inej činnosti protizákonne na účely zisku propaguje účasť na peňažných hrách organizovaných v cudzine bude uložený peňažný trest alebo trest odňatia slobody až v trvaní šiestich mesiacov ak sa propagácia týka osobitne účastníkov s pobytom vo Švédsku.

26. Vnútroštátny súd spresňuje, že toto ustanovenie bolo zavedené novelizáciu s účinnosťou od 1. januára 1999. Uvádza, že predchádzajúci zákon o lotériách a iných podobných hrách [5] sankcionoval propagáciu peňažných hier, či už boli organizované na území štátu alebo v cudzine. Pri zavedení lotterilagen bola propagácia depenalizovaná z dôvodu malého počtu porušení zákona a pretože v množstve prípadov stačila na dosiahnutie sledovaného cieľa pokuta uložená v občianskoprávnom konaní.

27. Trest za propagáciu peňažných hier organizovaných v cudzine bol opätovne zavedený preto, pretože pokuty ukladané v občianskoprávnom konaní sa ukázali ako nedostatočne účinné a tiež preto,

5 — SFS 1982, č. 1011.

pretože Lotteriinspektionen nemôže kontrolovať zahraničné hry a chrániť švédskych spotrebiteľov.

28. Podľa vnútroštátneho súdu mala švédska vláda navyše uviesť, že cieľ použitia ziskov z hier na ciele verejného záujmu alebo verejnoprospešné ciele by nemohol byť zachovaný vtedy, ak by zahraniční prevádzkovatelia mali prístup na švédsky trh a že okrem toho existuje nebezpečenstvo, že z územia Švédskeho kráľovstva uniknú značné príjmy.

II — Skutkový stav, konanie vo veciach samých a prejudiciálne otázky

29. Otto Sjöberg a Anders Gerdin boli šéfredaktormi a vydavateľmi, v prvom prípade novín *Expressen* a v druhom prípade novín *Aftonbladet*. V mesiacoch november 2003 až august 2004 uverejnili na športových stránkach svojich novín reklamy určené švédskej verejnosti na lotérie ponúkané na internetových stránkach spoločností Expekt, Unibet, Ladbrokes a Centrebet usadených v iných členských štátoch. Podľa švédskej vlády sú tieto spoločnosti usadené na Malte alebo v Spojenom kráľovstve.

30. Åklagaren (verejný prokurátor) zahájil trestné stíhanie pánov Sjöberg a Gerdin na základe článku 54 ods. 2 lotterilagen z toho dôvodu, že títo úmyselne nezákonným spôsobom a na účely zisku propagovali účasť na hazardných hrách organizovaných v cudzine. Stockholms tingsrätt (Súd prvej inštancie v Štokholme) každého z nich za porušenia lotterilagen odsúdil na 50 denných pokút, každá v hodnote 1 000 švédskych korún.

31. O. Sjöberg a A. Gerdin sa odvolali na Svea hovrätt (odvolací súd v Štokholme) (Švédsko), ktorý najskôr odmietol v uvedených dvoch veciach pripustiť odvolacie konanie. Páni Sjöberg a Gerdin toto zamietavé rozhodnutie napadli na Högsta domstolen (Najvyšší súd), ktorý vydal rozhodnutie vyslovujúce prípustnosť odvolania a vrátil vec na Svea hovrätt.

32. Högsta domstolen toto rozhodnutie založil hlavne na dôvode, podľa ktorého „[n]ie je jasné, či ustanovenia o sankciách v zákone o lotériách stanovujú základ pre nediskriminačné uplatnenie vo vzťahu k propagácii účasti na lotériách organizovaných vo Švédsku na jednej strane a lotériách organizovaných v zahraničí na druhej strane. […] V každom prípade je tiež otázne, či obmedzenia slobody poskytovania služieb, ako sú obsiahnuté v § 38 a § 54 zákona o lotériách, môžu byť prijaté, lebo spadajú pod pôsobnosť výnimiek výslovne stanovených v Zmluve ES, alebo či je možné ich odôvodniť na základe primárnych

požiadaviek všeobecného záujmu a možno ich preto považovať za proporcionálne“.

33. Pred Svea hovrätt páni Sjöberg a Gerdin na jednej strane tvrdili, že lotterilagen je zjavne diskriminačný, pretože jeho článok 54 ods. 2 sa týka len propagácie lotérií organizovaných v cudzine a za propagáciu hier organizovaných bez licencie vo Švédsku možno uložiť iba pokutu v občianskoprávnom konaní.

34. Na druhej strane tvrdili, že lotterilagen je rovnako v rozpore s článkom 49 ES z toho dôvodu, že jedným z jeho cieľov, tak ako to vyplýva z predkladacej správy k tejto právnej úprave, je zaručiť príjmy štátu a združení. Tento cieľ teda nemožno považovať za jednoduchý „príležitostný prospech“ v zmysle rozsudku Gambelli a i. [6]. Okrem toho podľa pánov Sjöberg a Gerdin spoločnosti kontrolované Švédskym kráľovstvom a prevádzkujúce hry vykonávajú intenzívny a rozsiahly marketing s cieľom podnietiť spotrebiteľov k účasti na hrách, ktoré ponúkajú, čiže lotterilagen nezodpovedá cieľu trvalého a systematického obmedzovania príležitosti pre hry, tak ako to vyžaduje judikatúra [7].

6 — Rozsudok zo 6. novembra 2003, C-243/01, Zb. s. I-13031, bod 62.

7 — Tamže, bod 69.

35. Åklagaren uviedol, že lotterilagen neporušuje zásadu zákazu diskriminácie, pretože, na jednej strane, článok 38 ods. 1 bod 1 zákona zakazuje bez rozlišovania propagáciu peňažných hier organizovaných vo Švédsku bez licencie a propagáciu peňažných hier organizovaných mimo Švédska a, na druhej strane, každá osoba, ktorá propaguje účasť na peňažnej hre organizovanej na švédskom území bez licencie môže byť odsúdená za spoluúčasť na spáchaní trestného činu.

36. Za týchto podmienok Svea hovrätt rozhodol prerušiť konanie a podať na Súdny dvor návrh na začatie prejudiciálneho konania o týchto otázkach:

„1. Môže byť za určitých okolností prijateľná diskriminácia na základe štátnej príslušnosti na vnútroštátnom trhu s hrami a lotériami na základe primárnych požiadaviek všeobecného záujmu?

2. Ak reštriktívna politika na vnútroštátnom trhu s hrami a lotériami sleduje viaceré ciele, a jedným z cieľov je financovanie sociálnych činností, môže byť takéto financovanie označené za príležitostný prospech reštriktívnej politiky? Ak je odpoveď na túto otázku záporná, môže byť sledovaná reštriktívna politika stále prijateľná, ak cieľ financovania sociálnych

činností nemôže byť považovaný za primárny cieľ reštriktívnej politiky?

3. Môže štát odkazovať na primárne požiadavky všeobecného záujmu pri odôvodňovaní reštriktívnej politiky na trhu s hrami, ak štátom kontrolované spoločnosti robia marketing hrám a lotériám, z ktorých príjem plynie štátu, a jedným z cieľov tohto marketingu je financovanie sociálnych činností? Ak je odpoveď na túto otázku záporná, môže byť sledovaná reštriktívna politika stále prijateľná, ak sa zistí, že financovanie sociálnych činností nie je primárnym cieľom marketingu?

4. Môže byť úplný zákaz marketingu hier a lotérií organizovaných z iného členského štátu spoločnosťou usadenou v tomto inom členskom štáte a kontrolovanou orgánmi tohto iného členského štátu primeraný cieľu kontrolovania a monitorovania hráčskych činností, ak zároveň neexistujú obmedzenia marketingu hier a lotérií organizovaných spoločnosťami usadenými v členskom štáte, ktorý reštriktívnu politiku sleduje? Aká je odpoveď na otázku, ak cieľom takejto úpravy je obmedzenie hrania?

5. Je organizátor hier, ktorému bola udelená licencia na niektoré hry v štáte a ktorý je kontrolovaný príslušným orgánom tohto štátu, oprávnený robiť marketing svojim hrám v inom členskom štáte prostredníctvom napríklad inzerovania v novinách bez predchádzajúceho požiadania o licenciu od príslušných orgánov tohto štátu? Ak je odpoveď na túto otázku kladná, znamená to, že pravidlá členského štátu, ktoré sú založené na uložení trestných sankcií za propagáciu účasti na lotériách organizovaných v zahraničí, predstavujú prekážku slobody usadiť sa a slobody poskytovať služby, ktorá nemôže byť nikdy prijatá na základe primárnych požiadaviek všeobecného záujmu? Má nejaký význam pre odpoveď na prvú otázku, či členský štát, v ktorom je organizátor hier usadený, odkazuje na rovnaké primárne požiadavky všeobecného záujmu ako štát, v ktorom organizátor chce robiť marketing svojim hrám?“

III — Posúdenie

37. Ešte pred prieskumom prejudiciálnych otázok položených vnútroštátnym súdom objasním, na jednej strane, že súlad predmetných ustanovení so slobodami pohybu musí byť preskúmaný z hľadiska slobodného

poskytovania služieb upraveného v článku 49 ES a, na druhej strane, že tieto otázky musia byť preskúmané na základe zásadných záverov judikatúry v oblasti peňažných hier.

38. K prvému hľadisku z informácií poskytnutých vnútroštátnym súdom vyplýva, že reklama vytýkaná žalobcom v spore vo veci samej sa vzťahuje na peňažné hry ponúkané na internetových stránkach viacerých poskytovateľov služieb usadených v iných členských štátoch. V súlade s judikatúrou, peňažné hry poskytované takými poskytovateľmi na ich internetových stránkach, teda bez toho, aby poskytovateľ cestoval, prijímateľom usadeným v členskom štáte, v danom prípade vo Švédskom kráľovstve, patria do rozsahu pôsobnosti slobodného poskytovania služieb [8].

39. Ďalej, Súdny dvor pripustil, že hospodársky subjekt, ktorý koná ako sprostredkovateľ poskytovateľa hry usadeného v inom členskom štáte sa môže voči svojmu štátu v rámci tejto sprostredkovateľskej činnosti dovolávať ustanovení článku 49 ES [9]. Tú istú analýzu možno vztiahnuť aj na poskytovateľov reklamných služieb vtedy, keď vykonávajú propagáciu hospodárskeho subjektu usadeného v inom členskom štáte tak, aby sa umožnilo tomuto prevádzkovateľovi rozvíjať svoju činnosť v ich štáte.

40. Okrem toho, cieľom a účinkom ustanovení lotterilagen, o ktoré ide v tejto veci, teda ustanovení článku 38, ktoré zakazujú vo Švédsku propagáciu peňažných hier organizovaných v tomto členskom štáte bez licencie a organizovaných v iných členských štátoch rovnako ako aj ustanovení článku 54 ods. 2, ktoré trestnou sankciou postihujú propagáciu peňažných hier vo Švédsku organizovaných v cudzine je obmedzovanie účasti švédskych spotrebiteľov na týchto hrách. Usilujú sa o to, aby sa švédski spotrebitelia venovali peňažným hrám iba v rámci licencovaného vnútroštátneho systému. Tieto ustanovenia v dôsledku toho predstavujú, pokiaľ ide o poskytovateľov peňažných hier usadených v iných členských štátoch, obmedzenia slobodného poskytovania ich služieb vo Švédsku.

41. K druhému hľadisku je nesporné, že peňažné hry nepredstavujú bežnú hospodársku činnosť.

42. V súlade s ustálenou judikatúrou môžu vzhľadom na neexistenciu harmonizácie na úrovni Spoločenstva v tejto záležitosti členské štáty obmedziť organizovanie a prevádzkovanie tejto činnosti na ich území za účelom ochrany verejného poriadku proti nebezpečenstvám podvodu a trestnej činnosti rovnako ako aj ochrany spotrebiteľov proti

8 — Pozri najmä rozsudok Gambelli a i., už citovaný bod 54.

9 — Tamže, bod 58. Pozri tiež rozsudok z 21. októbra 1999, Zenatti, C-67/98, Zb. s. I-7289, bod 27.

nadmernému podnecovaniu k hre [10]. Môžu sa tiež z morálnych, náboženských alebo kultúrnych dôvodov rozhodnúť, že peňažné hry nesmú predstavovať zdroj zisku pre jednotlivca ale že môžu prospievať výlučne verejnému záujmu [11].

43. Záleží však na tom, aby boli obmedzenia slobôd pohybu prijaté v tomto zmysle členským štátom v súlade s právom Spoločenstva, aby neboli diskriminujúce [12]. Musia byť tiež vhodné na zabezpečenie dosiahnutia cieľov, ktoré sledujú a musia byť primerané [13].

44. Čo sa týka tejto poslednej podmienky, pripúšťa sa však, že v osobitnej oblasti peňažných hier majú členské štáty široký rozsah voľnej úvahy nie len pri určovaní úrovne ochrany verejného poriadku a spotrebiteľov, ktorú zamýšľajú zaviesť na svojom území ale tiež pri voľbe prostriedkov, ktoré treba za týmto účelom použiť [14].

45. V rámci tejto právomoci voľnej úvahy môže členský štát, ako je Švédske kráľovstvo, vyhradiť výlučné právo prevádzkovať peňažné hry spoločnostiam, ktoré mu patria alebo neziskovým subjektom konajúcim pod jeho kontrolou. Členský štát totiž môže riadiť a kontrolovať činnosť takého subjektu ľahšie než by to mohol uskutočniť vo vzťahu k súkromnému prevádzkovateľovi sledujúcemu hospodársky záujem tak, aby taký systém mohol umožniť zaistiť lepšiu ochranu spotrebiteľov proti nebezpečenstvu závislosti na hre a ochranu verejného poriadku proti nebezpečenstvám podvodu a nezákonných hier [15]. Umožňuje tiež využiť všetky zisky, ktoré z hier vyplývajú na verejnoprospešné ciele [16].

46. V už citovanom rozsudku Liga Portuguesa de Futebol Profissional a Bwin International Súdny dvor uviedol nasledovné spresnenia pokiaľ ide o opatrenia, ktoré je členský štát oprávnený prijať vo vzťahu k peňažným hrám organizovaným prostredníctvom internetu spoločnosťami usadenými v iných členských štátoch.

47. Vo veci, v ktorej bol vydaný tento rozsudok bol Súdny dvor konfrontovaný s portugalskou právnou úpravou, ktorá vyhradzuje Departamento de Jogos da Santa Casa da Misericórdia de Lisboa (ďalej len „Santa Casa“), verejnoprospešnej právnickej osobe, výlučné

10 — Rozsudok zo 6. marca 2007, Placanica a i., C-338/04, C-359/04 a C-360/04, Zb. s. I-1891, bod 46, ako aj tam citovaná judikatúra.

11 — Rozsudok z 24. marca 1994, Schindler, C-275/92, Zb. s. I-1039, bod 60.

12 — Už citované rozsudky Schindler, bod 61, ako aj Liga Portuguesa de Futebol Profissional a Bwin International, bod 60.

13 — Rozsudok Liga Portuguesa de Futebol Profissional a Bwin International, už citovaný, bod 59.

14 — Rozsudok z 21. septembra 1999, Läärä a i., C-124/97, Zb. s. I-6067, bod 39.

15 — Pozri v tomto zmysle už citované rozsudky Läärä a i., body 39 až 41, ako aj Liga Portuguesa de Futebol Profissional a Bwin International, bod 67. Pozri tiež rozsudok Súdneho dvora EZVO zo 14. marca 2007, EFTA Surveillance Authority/Norway, E-1/06, Report of EFTA Court, s. 7, bod 51.

16 — Rozsudok Läärä a i., už citovaný, bod 37.

právo prevádzkovať peňažné hry v podobe lotériových hier, hier loto a stávkových hier. Toto výhradné právo bolo rozšírené na prevádzkovanie týchto hier prostredníctvom internetu.

48. Išlo o otázku, či sa tohto monopolu je možné dovolávať voči poskytovateľovi on-line hry usadenému v Gibraltári, ktorý si želal ponúkať peňažné hry prostredníctvom internetu spotrebiteľom usadeným v Portugalsku. Tento poskytovateľ, rovnako ako aj Liga Portuguesa de Futebol Profissional, s ktorou uzatvoril sponzorskú zmluvu, napadli pokuty, ktoré im boli udelené zo strany Santa Casa z toho dôvodu, že Santa Casa nesprávne vyložila svoj monopol na prevádzkovanie peňažných hier cez internet.

49. Portugalská vláda a Santa Casa tvrdili, že hlavným cieľom vnútroštátnej právnej úpravy je boj proti trestnej činnosti, konkrétne ochrana spotrebiteľov, ktorí sa zúčastňujú na hazardných hrách, proti podvodom, ktorých by sa prevádzkovatelia mohli dopustiť. Vysvetlili, že zákonné podmienky, v rámci ktorých Santa Casa vykonáva svoje činnosti poskytujú štátu dostatočné záruky pokiaľ ide o dodržiavanie pravidiel určených na ochranu čestnosti hier, ktoré organizuje. Portugalská vláda uviedla, že orgány členského štátu nemajú rovnaké možnosti kontroly, pokiaľ ide o poskytovateľov, ktorí majú svoje sídlo mimo vnútroštátneho územia a svoje služby poskytujú prostredníctvom internetu.

50. Súdny dvor začal tým, že pripomenul, že boj proti trestnej činnosti môže predstavovať legitímny dôvod obmedzenia voči oprávneným prevádzkovateľom pri ponúkaní peňažných hier a pripustil, že začlenenie hier do systému výlučných práv umožňuje usmerniť ich prevádzkovanie do kontrolovaného rámca, ako aj zabrániť nebezpečenstvám takého prevádzkovania na zločinné ciele.

51. Potom konštatoval, že pokiaľ ide o ustanovenia, ktoré upravujú fungovanie Santa Casa, priznanie monopolu na prevádzkovanie peňažných hier prostredníctvom internetu takému prevádzkovateľovi podliehajúcemu úzkej kontrole verejných orgánov umožňuje usmerniť prevádzkovanie týchto hier do kontrolovaného rámca a môže byť považované za spôsobilé na ochranu spotrebiteľov proti nebezpečenstvám podvodu [17].

52. Pokiaľ ide o nevyhnutnosť takého monopolu, Súdny dvor bol názoru, že pri neexistencii harmonizácie v sektore peňažných hier ponúkaných prostredníctvom internetu je členský štát oprávnený sa nazdávať, že samotná skutočnosť, že prevádzkovateľ legálne ponúka služby v predmetnom sektore cez internet v inom členskom štáte, kde má svoje sídlo a kde už v zásade podlieha zákonným podmienkam a kontrolám zo strany príslušných orgánov tohto iného členského štátu, nemusí byť považovaná za dostatočnú záruku ochrany spotrebiteľov tohto členského štátu voči nebezpečenstvu podvodu a trestnej činnosti vzhľadom na ťažkosti, na ktoré môžu v tomto kontexte naraziť orgány členského štátu, v ktorom sa nachádza sídlo predmetného prevádzkovateľa pri hodnotení

17 — Rozsudok Liga Portuguesa de Futebol Profissional a Bwin International, už citovaný, bod 67.

profesionálnej čestnosti a odbornosti jednotlivých prevádzkovateľov [18].

53. Okrem toho vysvetlil, že z dôvodu neexistencie priameho kontaktu medzi spotrebiteľom a prevádzkovateľom predstavujú hazardné hry, ktoré sú prístupné cez internet nebezpečenstvá rôznej povahy a zvýšeného významu, čo sa týka prípadných podvodov, ktorých by sa prevádzkovatelia mohli dopustiť voči spotrebiteľom, na rozdiel od tradičných trhov týchto hier [19].

54. Z toho Súdny dvor vyvodil, že obmedzenie, ktoré bolo predmetom sporu vo veci samej môže byť vzhľadom na osobitné črty ponuky hazardných hier cez internet považované za odôvodnené cieľom boja proti podvodom a trestnej činnosti.

55. Z tohto rozsudku možno podľa môjho názoru vyvodiť tieto poznatky. Predovšetkým bol Súdny dvor názoru, že hry cez internet predstavujú väčšie nebezpečenstvá podvodu a trestnej činnosti ako v prípade peňažných hier ponúkaných tradičnými cestami. Môže ísť napríklad o podvodné použitie prostriedkov na on-line platby alebo falšovanie výsledkov hazardnej hry. Z dôvodu osobitných nebezpečenstiev, ktoré predstavujú teda môžu byť peňažné hry na internete predmetom osobitných opatrení.

56. Ďalej, z dôvodu závažnosti týchto nebezpečenstiev musí byť primeranosť obmedzenia prístupu na trh členského štátu založeného najmä na ochrane verejného poriadku proti nebezpečenstvám podvodu a trestnej činnosti spojených s týmto typom hry preskúmaná výlučne z hľadiska tohto cieľa.

57. Rovnako z toho vyplýva, že od okamihu, kedy sa vnútroštátny režim ukáže ako spôsobilý účinne chrániť spotrebiteľov proti nebezpečenstvám podvodu a trestnej činnosti hier cez internet, ako to môže byť v prípade monopolu udeleného subjektu úzko kontrolovanému verejnými orgánmi, obmedzenie siahajúce až k úplnému uzavretiu trhu pre prevádzkovateľov usadených v iných členských štátoch bez ohľadu na právny rámec, ktorý rámcuje ich činnosti v štáte, v ktorom sú usadené, môže byť v súlade s právom Spoločenstva. Okrem toho, tento súlad nezávisí od toho, či tento subjekt vykonáva alebo nevykonáva svoju činnosť ako bežnú hospodársku činnosť usilujúc sa vyťažiť maximum zisku a či je prípadne predmetná právna úprava spôsobilá dosiahnuť iné ciele, ako je napríklad ochrana spotrebiteľov proti nadmernému podnecovaniu k hre.

58. Práve vo svetle týchto úvah preskúmam okruhy problémov vnútroštátneho súdu

18 — Tamže, bod 69.
19 — Tamže, bod 70.

pokiaľ ide o, po prvé, primeranosť právnej úpravy daného členského štátu v rozsahu, v akom zakazuje reklamu hier prostredníctvom internetu prevádzkovaných poskytovateľmi usadenými v iných členských štátoch a potom, po druhé, súlad sankcií upravených touto právnou úpravou so slobodným poskytovaním služieb.

členským štátom, na území ktorého sú usadené (piata otázka).

60. Keďže spory vo veci samej sa týkajú stíhaní zahájených proti poskytovateľom reklamných služieb za to, že propagovali peňažné hry organizované prostredníctvom internetu, navrhujem chápať otázky vnútroštátneho súdu v tom zmysle, že sa usilujú zistiť, či vnútroštátna právna úprava v rozsahu, v akom zakazuje propagáciu peňažných hier organizovaných cez internet spoločnosťami usadenými v iných členských štátoch vo Švédsku môže byť považovaná za primeranú k jej cieľom.

A — *O proporcionalite zákazu reklamy*

61. Odpoveď na tieto okruhy problémov možno podľa môjho názoru vyvodiť z už citovaného rozsudku Liga Portuguesa de Futebol Profissional a Bwin International.

59. Svojou druhou a piatou prejudiciálnou otázkou sa vnútroštátny súd pýta na proporcionalitu svojej vnútroštátnej právnej úpravy vzhľadom na nasledovné okolnosti. Na jednej strane skutočnosť, že cieľom tejto právnej úpravy, ktorá smeruje k boju proti trestnej činnosti a ochrane spotrebiteľov je tiež financovanie sociálnych činností a stanovuje, že zisky z povolených hier sčasti plynú priamo štátu (druhá a tretia otázka), na druhej strane okolnosť, že poskytovatelia hier povolených vo Švédsku podnecujú a podporujú spotrebiteľov k účasti na peňažných hrách bez akéhokoľvek obmedzenia zo strany príslušných orgánov (štvrtá otázka), napokon skutočnosť, že spoločnosti, ktorých hry na internete boli predmetom spornej propagácie majú licenciu na poskytovanie takých hier udelenú

62. Tak ako vo veci, ktorá viedla k vydaniu tohto rozsudku, cieľom právnej úpravy o ktorú ide v tejto veci je najmä chrániť spotrebiteľov proti nebezpečenstvu trestnej činnosti spojenej s hrou. Smeruje, tak ako to vyplýva z jej cieľov, k zabezpečeniu zdravého a bezpečného trhu a k zohľadneniu nebezpečenstiev podvodu a nezákonných hier.

63. Rovnako, tak ako právna úprava o ktorú išlo vo vyššie uvedenej veci, právna úprava o ktorú ide v tejto veci v tomto zmysle predpokladá systém výhradných práv vyhradených subjektom, ktorých činnosť je úzko kontrolovaná verejnými orgánmi. Takto na

základe lotterilagen musia byť peňažné hry prevádzkované nie spoločnosťami sledujúcimi súkromné záujmy ale výlučne neziskovými subjektmi alebo spoločnosťami v majetku štátu. Zavádza tiež systém hĺbkovej kontroly orgánom osobitne na tento účel vytvoreným.

64. Čo sa týka konkrétnejšie hier na internete, z vysvetlení švédskej vlády vyplýva, že ich prevádzkovanie je podrobené režimu osobitnej licencie, ktorá bola vydaná výlučne spoločnostiam v majetku štátu alebo pod väčšinovou kontrolou štátu.

65. Videli sme, že v už citovanom rozsudku Liga Portuguesa de Futebol Profissional a Bwin International bol Súdny dvor názoru, že v rámci takého systému je členský štát za účelom ochrany spotrebiteľov proti nebezpečenstvám podvodu a trestnej činnosti oprávnený zakázať poskytovateľom hier prostredníctvom internetu usadeným v iných členských štátoch ponúkať svoje hry spotrebiteľom usadeným na jeho území.

66. Navyše som uviedol, že z uvedeného rozsudku vyplýva, že táto analýza nezávisí od toho, či je predmetná právna úprava spôsobilá dosiahnuť svoje ostatné ciele, ako je napríklad ochrana spotrebiteľov proti nadmernému podnecovaniu k hre. Súdny dvor rozhodol, že vzhľadom na osobitné nebezpečenstvá predstavované hrami na internete je členský štát, ktorý zavádza efektívny systém za účelom ochrany spotrebiteľov proti nebezpečenstvám podvodu a trestnej činnosti pri takých hrách oprávnený obmedziť ich poskytovanie osobám usadeným na jeho území poskytovateľmi usadenými v iných členských štátoch.

67. Dôvody, na ktorých Súdny dvor postavil toto rozhodnutie sa *a fortiori* uplatňujú na menej obmedzujúce opatrenie ako je úplný zákaz činnosti, ako je napríklad zákaz propagovať hry cez internet organizované spoločnosťami usadenými v iných členských štátoch.

68. Osobitné nebezpečenstvá podvodu a trestnej činnosti, ktoré predstavujú hry prostredníctvom internetu, keďže oprávňujú členský štát uzatvoriť svoj trh prevádzkovateľom usadeným v iných členských štátoch z toho dôvodu, že sám členský štát nemôže kontrolovať poctivosť týchto poskytovateľov, tiež odôvodňujú zákaz propagovania hier ponúkaných týmito poskytovateľmi spotrebiteľom usadeným na jeho území zo strany členského štátu za účelom usmernenia jeho spotrebiteľov smerom k subjektom podrobeným jeho kontrole.

69. Určite že, ako to vyplýva z vysvetlení švédskej vlády na pojednávaní, švédska právna úprava nezakazuje zahraničným novinám predávaným vo Švédsku robiť reklamu zahraničným hrám na internete. Nezaväzuje ani

zahraničných prevádzkovateľov zabrániť prístupu spotrebiteľov usedených vo Švédsku na ich internetové stránky.

70. Tieto okolnosti by však nemali spochybniť súdržnosť švédskeho režimu ani jeho spôsobilosť dosiahnuť sledovaný cieľ, ochranu spotrebiteľov proti nebezpečenstvám podvodu a trestnej činnosti spojeným s hrami prostredníctvom internetu. Účinkom prijatých opatrení, napriek ich obmedzeniam, je zúženie prístupu spotrebiteľov usadených vo Švédsku k takým hrám. Okrem toho švédska vláda jasne vysvetlila, že pristúpila k vyhodnoteniu týchto opatrení, najmä pokiaľ ide o dopad pokru na internete ponúkaného spoločnosťami s licenciami vo Švédsku.

71. Takto vypracovaný systém patrí k posúdeniam a opatreniam prináležiacim štátu, ktoré sú predmetom jeho širokého oprávnenia voľnej úvahy. Rozhodnúť inak by predstavovalo zaviazať členské štáty prijať politiku „všetko alebo nič“.

72. Vzhľadom na vyššie pripomenutú judikatúru môže byť teda zákaz propagovania hier cez internet ponúkaných spoločnosťami usadenými v iných členských štátoch vyplývajúci z článku 38 lotterilagen považovaný za odôvodnený cieľom boja proti podvodu a trestnej činnosti nezávisle od toho, či je táto právna úprava skutočne primeraná vo vzťahu k iným jej cieľom týkajúcim sa ochrany spotrebiteľov proti nadmernému podnecovaniu k hre a použitia ziskov z hier na financovanie záležitostí verejného záujmu.

73. V dôsledku toho navrhujem odpovedať na druhú a piatu otázku vnútroštátneho súdu tak, že článok 49 ES je potrebné vykladať v tom zmysle, že nebráni právnej úprave členského štátu vyhradzujúcej právo prevádzkovať peňažné hry prevádzkovateľom s licenciami vykonávajúcim svoju činnosť pod úzkou kontrolou verejných orgánov s cieľom chrániť spotrebiteľov proti nebezpečenstvám podvodu a trestnej činnosti, ktorá zakazuje propagáciu hier cez internet ponúkaných spoločnosťami usadenými v iných členských štátoch.

B — *O súlade trestných sankcií*

74. Svojou prvou prejudiciálnou otázkou sa vnútroštátny súd v zásade pýta, či článok 49 ES treba vysvetľovať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu podrobujúcej peňažné hry režimu výlučných práv s cieľom bojovať proti trestnej činnosti a chrániť spotrebiteľov, podľa ktorej budú osobe, ktorá propaguje účasť na hrách prostredníctvom internetu organizovaných spoločnosťami usadenými v iných členských

štátoch uložené trestné sankcie, zatiaľ čo osoba, ktorá propaguje účasť na takých hrách organizovaných na území štátu bez licencie sa takým sankciám nevystavuje.

75. V súlade s ustálenou judikatúrou, ak je aj členský štát oprávnený obmedziť činnosti spojené s peňažnými hrami na svojom území, opatrenia, ktoré prijíma v tomto zmysle nesmú byť diskriminujúce, dokonca ak sú aj založené na obrane verejného poriadku [20]. Táto podmienka sa uplatňuje s rovnakou naliehavosťou pokiaľ ide o opatrenia určené na ochranu spotrebiteľov proti osobitným nebezpečenstvám predstavovaným hrami na internete.

76. Je nesporné, že článok 38 ods. 1 lotterilagen zakazuje bez rozlíšenia propagáciu peňažných hier organizovaných v cudzine a propagáciu peňažných hier organizovaných na území štátu bez licencie. Otázka sa však týka sankcií predpokladaných v prípade porušenia tohto zákazu.

77. Čiže zatiaľ čo článok 54 ods. 2 lotterilagen predpokladá peňažný trest a trest odňatia slobody v trvaní až šesť mesiacov voči osobám, ktoré vykonávajú reklamu na hry organizované v cudzine, osoby, ktoré propagujú hry organizované vo Švédsku bez licencie sa nevystavujú rovnocenným trestným sankciám ale iba pokutám uloženým v občianskoprávnom konaní.

78. Švédska vláda proti tomuto výkladu vnútroštátneho práva namieta. Vysvetľuje, že lotterilagen v prípade propagácie peňažných hier organizovaných na území štátu bez licencie trestá v prvom rade organizátora hry, čo nemôže uskutočniť pokiaľ ide o hry organizované v cudzine. Predsa však podľa tejto vlády osoba, ktorá propaguje peňažné hry organizované vo Švédsku bez licencie môže byť trestne stíhaná na základe článku 54 ods. 1 lotterilagen a kapitoly 23 ods. 4 brottsbalken za trestný čin spoluúčasti a čelí rovnakým alebo dokonca vyšším sankciám ako sú sankcie upravené v článku 54 ods. 2 lotterilagen.

79. Otázka, či je výklad vnútroštátneho práva obhajovaný švédskou vládou dôvodný patrí výlučne do voľnej úvahy vnútroštátneho súdu. Je na ňom, aby posúdil, či vzhľadom na celok ustanovení jeho vnútroštátneho práva podmienky, za ktorých osoba vykonávajúca propagáciu hier prostredníctvom internetu organizovaných bez licencie spoločnosťou usadenou vo Švédsku môže byť stíhaná a sankcie, ktorým táto osoba čelí sú

20 — Rozsudky Schindler, už citovaný, bod 61, ako aj Liga Portuguesa de Futebol Profissional a Bwin International, už citovaný, bod 60.

rovnocenné tým, ktoré sa uplatňujú voči osobe, ktorá vykonáva reklamu pre také hry organizované spoločnosťami usadenými v iných členských štátoch.

80. V prípade kladnej odpovede by mal vnútroštátny súd tiež podľa môjho názoru overiť, že tieto dva protiprávne skutky sú v praxi stíhané príslušnými orgánmi s rovnakou dôslednosťou.

81. Ak toto overenie dospeje k záveru, že oba predmetné protiprávne skutky sú predmetom rovnocenného zaobchádzania, samozrejme že vnútroštátny režim nebude diskriminujúci napriek tomu, že ustanovenia, na ktorých sú stíhania postavené a ktoré upravujú uplatniteľné sankcie sú vyjadrené v rôznych textoch. Pri tomto posudzovaní treba totiž vziať do úvahy všetky ustanovenia vnútroštátneho práva a venovať sa ich konkrétnym účinkom na osoby, ktoré páchajú jeden alebo druhý z predmetných protiprávnych skutkov.

82. Ak však uvedené overenie potvrdí predpoklad vnútroštátneho súdu, podľa ktorého osoby vykonávajúce propagáciu hier prostredníctvom internetu organizovaných vo Švédsku bez licencie čelia iba pokutám uloženým v občianskoprávnom konaní, bude nevyhnutné konštatovať, že predmetné vnútroštátne právo pripúšťa diskrimináciu, kvôli ktorej sú ustanovenia článku 54 ods. 2 lotterilagen v rozpore s článkom 49 ES a v dôsledku toho ich nemožno použiť proti osobám stíhaným v rámci sporu vo veci samej, v súlade s rozsudkom Simmenthal. [21]

83. Ak bude totiž tento predpoklad potvrdený, potom dotknutá vnútroštátna právna úprava pripúšťa rozdiel v posudzovaní porovnateľných situácií, na ujmu spoločnostiam usadeným v iných členských štátoch.

84. Rozdiel v zaobchádzaní vyplýva celkom zjavne zo skutočnosti, že na jednej strane trestná sankcia, z dôvodu svojej povahy a svojho účelu smerujúceho k spôsobeniu ujmy v zásade vykazuje viac trestajúcu povahu ako pokuta občianskoprávnej povahy, dokonca ak je aj výška pokuty občianskoprávnej povahy rovnaká. Tento rozdiel vyplýva na druhej strane aj predovšetkým zo skutočnosti, že článok 54 ods. 2 lotterilagen upravuje tiež trest odňatia slobody v trvaní až šesť mesiacov, dokonca až dvoch rokov v najzávažnejších prípadoch.

85. Okrem toho, hoci v dvoch prípadoch uvedených v článku 38 lotterilagen môžu byť trestne stíhané osoby vydavateľmi vykonávajúcimi svoju činnosť vo Švédsku, článok 54 ods. 2 lotterilagen tým, že sa týka výlučne propagácie hier organizovaných v cudzine

21 — Rozsudok z 9. marca 1978, 106/77, Zb. s. 629, bod 24.

ovplyvňuje viac spoločnosti prevádzkujúce hry usadené v iných členských štátoch. Toto ustanovenie teda možno prirovnať k nepriamej diskriminácii založenej na štátnej príslušnosti.

86. Napokon zo spisu nevyplýva a švédska vláda sa nepokúsila preukázať, že by obe kategórie protiprávneho konania o ktoré tu ide vykazovali významné odlišnosti pokiaľ ide o nimi spôsobenú ujmu alebo podmienky, za ktorých ich možno konštatovať a ktoré by mohli odôvodniť taký rozdiel v zaobchádzaní.

87. Čiže hry cez internet organizované spoločnosťou usadenou v inom členskom štáte nevyhnutne či vo všeobecnosti nevykazujú vážnejšie nebezpečenstvá podvodu a trestnej činnosti na ujmu spotrebiteľom ako hry nezákonne organizované spoločnosťou usadenou na území členského štátu. Nezdá sa mi, že by okolnosť, že predmetný štát nemá prostriedky priamo konať a kontrolovať spoločnosti usadené v iných členských štátoch bola takej povahy, aby túto analýzu spochybnila.

88. Okrem toho, keďže propagácia upravená v článku 38 lotterilagen je v oboch prípadoch vykonávaná vo Švédsku poskytovateľmi usadenými v tomto členskom štáte, nevidím, v čom by mali byť vyšetrovania nevyhnutné na odhalenie ich autorov zložitejšie v prípade zahraničných hier, čo by mohlo odôvodniť, s cieľom odradenia, ťažšie tresty.

89. Navrhujem teda Súdnemu dvoru, aby rozhodol, že článok 49 ES bráni právnej úprave členského štátu podrobujúcej peňažné hry režimu výlučných práv s cieľom bojovať proti trestnej činnosti a chrániť spotrebiteľov, podľa ktorej sa osoba, ktorá propaguje účasť na hrách cez internet organizovaných spoločnosťou usadenou v inom členskom štáte potrestá trestnými sankciami zatiaľ čo osoba, ktorá propaguje účasť na takých hrách organizovaných na území členského štátu bez licencie takým sankciám nečelí.

IV — Návrh

90. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujem, aby Súdny dvor rozhodol takto:

„1. Článok 49 ES je potrebné vykladať v tom zmysle, že nebráni právnej úprave členského štátu vyhradzujúcej právo prevádzkovať peňažné hry prevádzkovateľom s licenciami vykonávajúcim svoju činnosť pod úzkou kontrolou verejných orgánov s cieľom chrániť spotrebiteľov proti nebezpečenstvám podvodu a trestnej činnosti, ktorá zakazuje propagáciu hier cez internet ponúkaných spoločnosťami usadenými v iných členských štátoch.

2. Článok 49 ES bráni právnej úprave členského štátu podrobujúcej peňažné hry režimu výlučných práv s cieľom bojovať proti trestnej činnosti a chrániť spotrebiteľov, podľa ktorej sa osoba, ktorá propaguje účasť na hrách cez internet organizovaných spoločnosťou usadenou v inom členskom štáte potrestá trestnými sankciami zatiaľ čo osoba, ktorá propaguje účasť na takých hrách organizovaných na území členského štátu bez licencie takým sankciám nečelí.“